

Na ceste k najvzdialenejším končinám [Nr.1]

*Pane, ty ma skúmaš a vieš o mne všetko;
ty vieš, či sedím a či stojím.
Už zďaleka vnímaš moje myšlienky.
(Ž 139, 1-2)*

Boh je pri mne tak blízko, že ma úplne pozná. Preniká, skúma, pozná ma takého, aký som. Ani malý vlások padajúci z mojej hlavy na zem mu neunikne. Až by ma malo striasť, keď si to uvedomím. On ma nepozná len zvonka, ale úplne celého. A to práve preto, že ma má rád, že túži a chce mať so mnou krásny, živý, prekypujúci vzťah.

Stojíš v duchu pred osobou, ktorú miluješ? Ako ju milovať viac? Ako ju spoznať viac? Ako ju mať ešte viac rád? Ako sa na ňu pozrieť tak, že uvidím viac, ako je na prvý pohľad zrejmé, ako je zrejmé hocikomu, kto okolo nej prejde? Ak si sa zaľúbil a túžiš milovať, a aj milovať sa s ním/ňou, vybral si sa na dlhú cestu lásky, ktorá sa začala. Nehľadaj rýchle skratky, nebuď splašený... Pomaly začni pozeráť na toho druhého tak, ako sa na neho pozerá Boh. A pomaly (aspoň sčasti) začneš milovať tak, ako ho miluje sám Boh.

**Je dobré
povedať vo vzťahu
tomu druhému
o sebe hneď a všetko?**

**Napíš si,
čo podľa teba treba vedieť o druhom človeku prv,
ako mu povieš, že ho miluješ.**